

Geachte aanwezigen,

Naast mij ziet u een monument. Ons monument.

Een monument van steen. Een monument van steen, voor mensen van vlees en bloed.

Niet voor heiligen, maar voor mensen net als wij.

Voor collega's net als wij.

Collega's die niet meer bij ons zijn.

Collega's die we vandaag niet meer de hand kunnen drukken.

Niet meer op de schouder kunnen slaan.

Die we niet meer in hun ogen kunnen kijken en zeggen:
hoe gaat het nu met je?

Het zijn de mensen die we zijn kwijtgeraakt.

Het zijn de mensen die we vandaag weer een heel klein beetje in ons midden halen.

Door ze hier, met elkaar, te herdenken.

Daarom zijn we hier nu bij ons monument.

=====

Op de Veteranendag Koninklijke Marechaussee herdenken jaarlijks wij met elkaar de leden van de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie die het hoogste offer hebben gebracht.

Wij gedenken de collega's die we hebben verloren in de Tweede Wereldoorlog, in Nederlands-Indie, Nieuw-Guinea en Korea.

We gedenken ook onze collega's die om het leven zijn gekomen in voormalig Joegoslavië, de Sinai, Angola en Irak.

Wij herdenken hen om wie ze waren, die mensen van vlees en bloed. Maar we herdenken ze ook om wat ze ons gegeven hebben.

Wij willen hier ook onze dankbaarheid en respect tonen voor wat zij hebben betekend voor hun collega's, Nederland en de wereld.

=====

Dit de laatste keer is dat ik deze ceremonie als Commandant Koninklijke Marechaussee met u mag meemaken. Dat zal u niet zijn ontgaan.

Ik heb het de afgelopen jaren een eer gevonden om vanuit mijn positie met u, actieve en oud-collega's, de nalatenschap van onze collega's in herinnering te roepen. Zo ook dit jaar.

Als ik terugkijk op de afgelopen jaren, dan is er iets veranderd in de wereld. En daardoor ook in Nederland.

Het lijkt er steeds sterker op dat we in Nederland weer meer waarderen wat militairen voor ons land betekenen.

We lijken ons weer steeds beter te beseffen dat militairen nodig zijn als er dingen gebeuren die onvoorstelbaar leken.

Welnu, niet alle militairen zijn veteraan, maar wel alle veteranen zijn militair of zijn militair geweest.

Veteranen verdienen erkenning, waardering en steun.

Dat geldt het meest voor de collega's die we hier vandaag herdenken, maar wat mij betreft ook voor alle veteranen die we als Nederland rijk zijn.

Het zijn van veteraan is iets waar je trots op kan zijn.

Waar je trots op mag zijn.

Want een veteraan heeft iets betekend voor onze maatschappij, voor ons allemaal.

Oók als je als veteraan in situaties bent gebracht, dingen hebt moeten doen of dingen hebt gezien waar je zelf nog altijd moeite mee hebt.

In die situaties is trots zijn soms moeilijk, maar toch terecht.

Want je was er niet voor jezelf. Je was er voor je land, voor ons allemaal.

Gelukkig zijn er voor veteranen steeds meer mogelijkheden om die trots te vinden of te hervinden.

Ik hoop dat onze veteranendag -want ook ik ben en blijf veteraan- daar nog lang aan mag bijdragen.

Als platform om elkaar te ontmoeten, op de schouder te slaan, maar óók om te vragen: hoe gaat het nu met je?

=====

U hoort ons Trompetterkorps zodadelijk een muziekstuk spelen dat speciaal voor ons is gecomponeerd door Jan de Haan.

Het heet Music for a Solemn Occasion.

Het begint in mineur en eindigt in majeur.

Daarmee symboliseert het wat wij vandaag tot uitdrukking willen brengen:

De mensen, de collega's die wij vandaag herdenken, is de kans om trots te zijn ontnomen.

Wij rouwen om hun verlies.

Maar wij zijn ook voor altijd trots op wat zij betekend hebben voor ons allemaal.

Dank u wel.